

ACC. N:R. M. 10252: 1-6.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Kristina Pålsson

Härad: Båva Adress: Tågarp 9, Malmö

- Socken: Burslöf Berättat av:

Uppteckningsår: 1947 Född år 1871 i

Tro o. sed bet. slakt.

s. 1-5.

" " " " pengar:

s. 5-6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Tr. o. Fr. s.
fr. form. IV

ACC. N:R M. 10252: 1.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Frilina Pålsson
 Härad: Bara Adress: Jägareg. 9. Arlöw
 Socken: Burlöv Berättat av: _____
 Uppteckningsår: 1947 Född år 1871 i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

- 1) Det slaktades alltid vid Ny-måne,
 det troddes att kött och fläsk
 skulle svälla ut, och bli tryggare
 vid tillagningen.
- 2) Fluren som helst utförde slakt-
 -ningen av alla djur utom hästar
 vid hästslakt som utfördes av "sackare"
- 3) Självdöda djur, grävdes ner i
 jorden, det ansågs odugligt till
 människoföda. Jag tror det gör så
 ännu, därför att blodet ej runnit
 ut ur dem.
- 4) Flarande kvinnor fick aldrig
 närvara, när djuren döddes.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 10252:2.

12
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

det troddes, och tros ännu, att barnen
fick slag = fallandesot, om modern såg
på när djuret dog. Jag har sett en
ung flicka, fradga som en gris när
den skulle dö, Modern hade sagt åt
hennes komma hem, om något skulle
hända. Så bad hon sig fri 14 dagar
och reste hem, men kom igen efter
8 dagar, fullkomligt frisk, vad modern
gjort vid henne då, vet jag ej, hon
var förbjuden av sin mor att tala
om det, emedan modern sagt att
sjukdomen då kunde komma igen.
hon levde i många år därefter
alltid frisk. Nu är hon död av
spannskan år 1918. —
för äfrigt hjälpte de till med allt
möjligt vid slagten, det var

endast när djuret skulle dö,
som de ej fick vara med. —

13) Mjölten kastades bort, Man skär
av Hjärtat, Lungorna, Levern,
det som allt detta sätter fast i
kastas bort, även ~~glass~~ gallblåsan
kastas bort, —

14) Den som ej kunde träffa leden
då en fot skars av, tyckte man
att den var dum. —

18) Blodet användes till kött,
eller plättar. —

20) Sylta av Huvudet, samt många
slags kött, då som nu. —

21) Svinborsten använde skomakaren,

22) Blåsan av svin, såmdes, några
råa ärtor stoppades på, så sattes
ett styck kalmska i, och den

blästes upp så spänd som möjligt.
ett band kväts om, och den hängdes
upp till torkning, riktigt torra,
använde barnen dem att leka
med, skramla med. —

23) Odlade hemma, skinjan och läk
användes till slaktmaten. —

24) Färens hudar skickades till
garvarna att beredas, sedan syddes
derav pälsar. —

26) Var det en främmad slaktare,
skulle han ha ett bra stycke av
djuret, runt välet efter kniven,
detta stycke kallades Dalbagen, det
fick han förutom sin betalning.

27) Kått av vad djur som helst,
användes ej till människa föda,
före än 24 skinnar efter djurets död,

innan dess var det lika och ej mat.
Hästkött ville folk ej för, veta av.
28) Trorvarna prickades med en
stoppnål för att ej spricka.
Blodkorv fylldes ej mer ^{än} till hälften,
det sväller så mycket vid kok-
ningen. Annan korv får ej
packas för hårdt, då spricker de.

Om pengar skatter.

- 5) Om lirkade pengar trodde man
att de hade lur med sig, till vad
de än användes. —
- 6) Drömde man om silverpengar
var det lur, koppar O lur. —
- 12) Vid barn dop lades silverpengar
under barnets suvudkrodde,

ACC. N:R M. 10252:6.

detta skulle godmodern göra i smyg
innan barnet bades där, när det
var döjt. detta var för att barnet
alltid skulle få bra — och vid
bröllopp skulle brudgummen
ha silfverpengar i sina stror,
detta skulle en närstående stäg-
-ting ^(göra) d. ex. hans mor, om hon
levde, eljest någon annan, det
skulle ske utan brudgummens
vetskap.

①
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV